

Khai Bút Đầu Năm 2011

Đoàn Thanh Liêm

Năm 2011 vừa mới bắt đầu cách nay có mấy giờ đồng hồ, chính xác là 7 giờ tính theo giờ ở tiểu bang Texas là nơi tôi đang ở lúc viết bài này. Năm nay là cách đúng 100 năm kể từ lúc xảy ra cuộc Cách mạng năm Tân Hợi 1911 do Bác sĩ Tôn Dật Tiên lãnh đạo nhằm lật đổ vương triều nhà Mãn Thanh ở Trung quốc và thành lập được nền Cộng hòa đầu tiên ở xứ này. Chắc chắn là sự kiện này đã tác động mạnh mẽ lên đường lối suy nghĩ của giới sĩ phu Việt nam thời đó, mà tiêu biểu sáng ngời nhất là hai nhà ái quốc Phan Bội Châu và Phan Châu Trinh.

Trong hơn một thế kỷ qua, dân tộc chúng ta đã phải trải qua bao nỗi khổ đau, bất hạnh do chế độ thực dân Pháp, quân phiệt Nhật, rồi đến cuộc chiến tranh liên tục suốt 30 năm và hiện nay là chế độ độc tài đảng trị của đảng cộng sản đã liên tiếp gây ra. Những năm gần đây, thì cái hiểm họa ngoại xâm xuất phát từ phương Bắc với sự tiếp tay của những “ kẻ thù nội xâm “ lại mỗi ngày một thêm nghiêm trọng, đe dọa chủ quyền tối thượng và sự an vui của cả dân tộc. Mối nguy cơ này đã được nhiều vị thức giả cảnh báo, nhưng hiện nay vẫn chưa có được một dấu hiệu nào chứng tỏ giới cầm quyền trong nước thật tâm ra tay tích cực đối phó. Mà ngược lại, họ lại còn thẳng tay đàn áp, không một chút xót thương nào đối với những con người yêu nước chân chính dám nêu ý kiến khác biệt với quan điểm của nhà nước cộng sản.

Đặc biệt là trong năm qua, để chuẩn bị cho cái đại hội lần thứ XI của đảng cộng sản sắp diễn ra trong mấy ngày đầu năm 2011, thì sự đàn áp lại càng tàn bạo khốc liệt hơn, họ dùng bàn tay sắt của công an và cả bọn côn đồ đầu gấu để mà khóa tay, bịt miệng bất kỳ người dân nào dám có

ý kiến và hành động khác với đường lối hủ lậu sai trái của đảng cầm quyền. Cái “cỗ máy nghiền” đó vẫn đang tiếp tục ngang nhiên vận hành, nhằm bảo vệ nền độc tài chuyên chế của đảng, khiến gây ra bao nhiêu điều thất nhân, ác đức như chưa bao giờ xảy ra ở nước ta từ nhiều thế hệ trước đây.

Gần đây, thì giới lãnh đạo của đảng cộng sản đã ra sức khuyến dụ các đảng viên và đàn em tay sai, nhất là trong ngành công an mật vụ với cái khẩu hiệu “còn đảng, còn mình”, cốt ý để gắn chặt cái đặc quyền đặc lợi thiết thân của người cán bộ với sự tồn vong của đảng. Và như vậy, thì người đảng viên cứ việc ra sức hành động để ” vừa bảo vệ đảng, vừa bảo vệ cho quyền lợi riêng tư của cá nhân mình”, bất chấp những chuyện tàn ác vô nhân đạo đối với quần chúng nhân dân. Đây rõ rệt là một thứ tổ chức tập đoàn tội phạm, một loại mafia, là một thứ “gian nhân hiệp đảng”, mà người Pháp gọi là “association des malfaiteurs”.

Với nhận thức của quần chúng mỗi ngày một rộng rãi hơn, chính xác hơn về tình trạng đa số người dân bị nhà cầm quyền áp bức bóc lột, bị chà đạp nhân phẩm như vậy, chúng ta cần phải ” vạch mặt chỉ đích danh từng cán bộ, từng nhân viên an ninh mật vụ mà đã có hành vi tàn ác, đã man đối với bất kỳ người dân lương thiện nào”. Những thủ phạm ngoan cố, lì lợm này không thể tiếp tục được cái ô dù của đảng cộng sản, của chánh quyền nhà nước bao che, để mà không hề phải chịu trách nhiệm pháp lý, hay luân lý nào về những hành động gian ác của bản thân mình, như từ trước đến nay được nữa. Nhờ vào sự phổ biến thông tin mau lẹ và rộng rãi khắp thế giới ngày nay, chúng ta có thể phô bày, tố cáo hết thảy những tội phạm do cán bộ nhà nước gây ra đối với bất kỳ một công dân nào.

Đó thiết nghĩ là phương thức hữu hiệu nhất để quần chúng nhân dân đứng lên để tự bảo vệ cho mình trước sự lộng hành, tàn bạo của nhân

viên chánh quyền độc tài chuyên chế, mà lại cực kỳ ngoan cố hiện nay ở trên đất nước ta vậy./

Houston Ngày Đầu Năm 2011

Đoàn Thanh Liêm